

4.6.1 Blokové konanie

Blokové konanie je skrátenou, zrýchlenou a zjednodušenou formou konania o priestupkoch, ktorá sa môže realizovať v prípadoch, keď je dostatočne zistený skutkový stav bezprostredne po spáchaní priestupku a nie je potrebné vykonať ďalšie dokazovanie. Blokové konanie sa používa pri menej závažných priestupkoch. Jeho cieľom je zvýšenie výchovného účinku vo vzťahu k fyzickým osobám prostredníctvom represie, vo forme postihnutia páchatela blokovou pokutou bezprostredne po spáchaní priestupku.²⁸⁵

Zákonnými **podmienkami** pre vybavenie skutku v priestupkovom konaní, ktoré musia byť kumulatívne splnené, sú:

- a) priestupok musí byť spoľahlivo zistený - o skutku, ktorý má byť priestupkom, ako aj o jeho páchatelovi neexistujú žiadne pochybnosti;
- b) obvinený z priestupku je ochotný pokutu zaplatiť – obvinený je ochotný blokovú pokutu zaplatiť, čím vlastne priznáva svoju vinu;
- c) na vybavenie veci nepostačuje dohovárание – pri menej závažných priestupkoch je niekedy vec možné vybaviť napomenutím, niekedy sa uvádza, že je to vlastne pohovor. Napomenutie samo o sebe nie je sankciou (ako je pokarhanie podľa § 11 zákona o priestupkoch). Napomenutím nie je možné ukončiť skrátené formy priestupkového konania, za ktoré sa podľa zákona o priestupkoch ukladá sankcia zákaz činnosti a prepadnutie veci;²⁸⁶
- d) nejde o návrhový priestupok – v blokovom konaní nemožno prejednať priestupky, o ktorých sa koná len na návrh podľa § 68 ods. 1 zákona o priestupkoch.

Ak sú uvedené zákonné podmienky splnené, správny orgán môže vec vybaviť v blokovom konaní a uložiť páchatelovi priestupku blokovú pokutu. Výška blokovej pokuty je ustanovená v zákone o priestupkoch alebo v osobitných zákonoch. Ak zákon o priestupkoch alebo osobitný predpis neustanovuje inak, možno v blokovom konaní uložiť pokutu do výšky 33 eur.²⁸⁷

²⁸⁵ VRABKO, M. a kol. *Správne právo procesné. Osobitná časť*. Šamorín : Heuréka, 2015, s. 321, a VRABKO, M. In SREBALOVÁ, M. a kol. *Zákon o priestupkoch. Komentár*. Bratislava : C. H. Beck, 2015, s. 418.

²⁸⁶ VRABKO, M. Zákon o priestupkoch. Konanie o priestupkoch. In SREBALOVÁ, M. a kol. *Zákon o priestupkoch. Komentár*. Bratislava : C. H. Beck, 2015, s. 419.

²⁸⁷ Ustanovenie § 13 ods. 2 zákona o priestupkoch.

Pri mladistvých páchateloch sa horná hranica pokuty vo všeobecnosti znižuje na polovicu; v blokovom konaní nesmie byť vyššia ako 60 eur.²⁸⁸ Výnimky z tejto všeobecnej hornej hranice pokuty sú uvedené v osobitnej časti zákona o priestupkoch alebo v osobitných zákonoch.²⁸⁹ Aj v prípade určenia výšky pokuty v blokovom konaní má správny orgán prihliadať na kritériá výšky pokuty podľa § 12 zákona o priestupkoch. Jediným druhom sankcie, ktorý možno uložiť v konaní o priestupkoch, je pokuta. Nie je možné uložiť ochranné opatrenia, nie je možné rozhodnúť o trovách konania či o náhrade škody spôsobenej priestupkom.²⁹⁰

V blokovom konaní správne orgány vydávajú dva druhy blokov. **Pokutový blok** sa vydáva páchatelovi, ktorý uhradil pokutu ihneď pri prejednaní skutku. Pokutové bloky vydáva Ministerstvo financií Slovenskej republiky. Orgány oprávnené ukladať a vyberať pokuty v blokovom konaní odoberajú pokutové bloky od daňového úradu. **Blok na pokutu na mieste nezaplatenú** sa vydá páchatelovi, ktorý je ochotný pokutu zaplatiť, ale nemá u seba dostatok finančnej hotovosti. V danom prípade je správny orgán povinný páchatela poučiť o spôsobe zaplataenia pokuty, o lehote jej zaplataenia a následkoch nezaplatenia pokuty, čo páchatel' priestupku potvrdí svojim podpisom na bloku.²⁹¹ Blok na pokutu na mieste nezaplatenú má povahu **právoplatného rozhodnutia** a vytvára **prekážku res iudicata** (prekážku veci už rozhodnutej).²⁹² Po márnom uplynutí lehoty na dobrovoľné splnenie, resp. uhradenie pokuty sa blok na pokutu na mieste nezaplatenú stáva vykonateľným a má povahu **exekučného titulu** ako podkladu pre nútený výkon rozhodnutia.

Ak by páchatel' priestupku nebol ochotný pokutu zaplatiť, nebola by naplnená jedna zo zákonných podmienok blokového konania. Správny orgán je v daných prípadoch povinný nariadiť ústne pojednávanie končiacie sa vydaním rozhodnutia o priestupku. Ak je páchatel' priestupku ochotný pokutu zaplatiť

²⁸⁸ Ustanovenie § 19 ods. 3 zákona o priestupkoch.

²⁸⁹ Napríklad podľa § 80 ods. 4 Colného zákona možno v blokovom konaní uložiť pokutu do 331,93 eur.

²⁹⁰ POTÁŠCH, P., HAŠANOVÁ, J. a kol. *Vybrané správne procesy (Teoretické a praktické aspekty)*. Bratislava : Eurokódex, 2013, s. 258.

²⁹¹ Tamže, s. 259.

²⁹² Podľa § 66 ods. 2 písm. c) zákona o priestupkoch správny orgán vec odloží, keď o skutku už právoplatne rozhodol správny orgán alebo orgán činný v trestnom konaní, alebo sa o skutku rozhodlo v blokovom konaní. Podľa § 76 ods. 1 písm. h) správny orgán konanie o priestupku zastaví, ak sa v ňom zistí, že za priestupok bola uložená blokovaná pokuta.

(za súčasného splnenia aj ostatných zákonných podmienok blokového konania), správny orgán realizuje blokové konanie ako skrátenú formu priestupkového konania. Proti rozhodnutiu vydaného v blokovom konaní sa **nemožno odvolať**, nemožno uskutočniť ani obnovu konania, ani preskúmanie rozhodnutia mimo odvolacieho konania, keďže zaplatením blokovej pokuty obvinený z priestupku priznáva, že priestupok spáchal, že súhlasil s uloženou pokutou, ako aj, že nevyužil opravné prostriedky v priestupkovom konaní.²⁹³

Na základe ustálenej rozhodovacej činnosti Najvyššieho súdu SR (a Ústavného súdu SR)²⁹⁴ bolo potvrdené, že blokové konanie (blok) je preskúmateľné súdom, pričom predmetom súdneho prieskumu musí byť všetko, čo je s daným konaním a rozhodnutím (blokom) spojené. Spôsobilým predmetom súdneho prieskumu je blokové konanie (ako procesný postup), ako aj rozhodnutie vydané v blokovom konaní, obsahom takéhoto súdneho prieskumu je aj primeranosť uloženej sankcie.

Zákon o priestupkoch v § 86 určuje **vecnú príslušnosť** správnych orgánov na prejednanie priestupku v blokovom konaní. V blokovom konaní môžu priestupok prejednávať: a) orgány Policajného zboru, b) obce, c) orgány štátneho odborného dozoru nad bezpečnosťou práce, d) orgány hygienickej služby, e) orgány štátneho dozoru vo veciach životného prostredia, f) colné úrady ako správcovia spotrebnej dane, g) orgány Vojenskej polície.

Skrátenie priestupkového konania formou blokového konania spočíva teda v tom, že obvinený z priestupku sa nepredvoláva, o jeho priestupku sa nekoná ústne pojednávanie, nevypočúvajú sa svedkovia ani znalci, nevydáva sa písomné rozhodnutie, proti uloženiu pokuty v blokovom konaní sa nemožno odvolať, ani podať iný opravný prostriedok. Zaplatením blokovej pokuty sa blokové konanie **právoplatne končí**.²⁹⁵

4.6.2 Rozkazné konanie

Rozkazné konanie je ďalšou skrátenou, zrýchlenou a zjednodušenou formou konania o priestupkoch. Zmyslom tohto konania je skrátiť prejednávanie

²⁹³ Rozsudok Najvyššieho súdu SR z 27. januára 2010, sp. zn. 2 Sžo 58/2009.

²⁹⁴ Rozsudok Najvyššieho súdu SR z 1. decembra 2015, sp. zn. 1 Sžd 34/2014; rozsudok Najvyššieho súdu SR z 12. decembra 2018, sp. zn. 8 Asan 16/2017; nález Ústavného súdu SR z 15. januára 2013, sp. zn. III. ÚS 366/2012.

²⁹⁵ VRABKO, M. a kol. *Správne právo procesné. Osobitná časť*. Šamorín : Heuréka, 2015, s. 323.

priestupkov tým, že rozhodnúť možno aj bez nariadenia ústneho pojednávania a bez vykonávania dôkazov.²⁹⁶

Zákonné podmienky na prejednanie skutku v rozkaznom konaní, ktoré musia byť kumulatívne splnené, sú:

- a) je nepochybné, že obvinený z priestupku sa priestupku dopustil – t. j. o skutku, ktorý má byť priestupkom, ako aj o jeho páchatelovi neexistujú žiadne pochybnosti,
- b) vec nebola vybavená v blokovom konaní – rozhodnutie o skutku v rámci blokového konania vytvára prekážku *res iudicata*,²⁹⁷
- c) obvinený z priestupku je plne spôsobilý na právne úkony (t. j. jeho spôsobilosť na právne úkony nie je obmedzená súdnymi rozhodnutím),
- d) nejde o priestupok mladistvého - priestupok mladistvého nemožno prejednať v rozkaznom konaní,²⁹⁸
- e) nejde o návrhový priestupok – v rozkaznom konaní nemožno prejednať priestupky, o ktorých sa koná len na návrh podľa § 68 ods. 1 zákona o priestupkoch.

Na rozdiel od blokového konania nie je jednou zo zákonných podmienok rozkazného konania súhlas obvineného z priestupku.

Výsledkom rozkazného konania je vydanie tzv. rozkazu. **Rozkaz** je špecifickým druhom individuálneho správneho aktu, ktorý má všetky náležitosti rozhodnutia o priestupku.²⁹⁹ Vždy sa však oznamuje písomne, t. j. musí byť vždy vyhotovený a oznámený písomne, aj v prípade, ak sa rozkaz vyhlási ústne v prítomnosti obvineného z priestupku.

Rovnako ako v blokovom konaní, aj v rozkaznom konaní je jediným druhom sankcie, ktorý možno uložiť, pokuta. Nie je možné rozhodnúť o trovách konania či o náhrade škody spôsobenej priestupkom. Podľa zákona o priestupkoch možno v rozkaznom konaní uložiť pokutu do výšky 250 eur.³⁰⁰ Osobitné predpisy môžu ustanoviť aj inú výšku hornej hranice pokuty v rozkaznom konaní.

²⁹⁶ POTÁŠCH, P., HAŠANOVÁ, J. a kol. *Vybrané správne procesy (Teoretické a praktické aspekty)*. Bratislava : Eurokódex, 2013, s. 261.

²⁹⁷ K tomu bližšie pozri podkapitolu 4.6.1.

²⁹⁸ Ustanovenie § 19 ods. 2 zákona o priestupkoch.

²⁹⁹ K tomu bližšie pozri podkapitolu 4.4.4.3.

³⁰⁰ Ustanovenie § 13 ods. 2 zákona o priestupkoch.

Na rozdiel od blokového konania môže obvinený z priestupku podať voči rozkazu opravný prostriedok, ktorý sa označuje ako **odpor**. Odpor sa podáva na správny orgán, ktorý rozkaz vydal. Odpor možno podať v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia. Včasné podanie odporu má za následok zrušenie rozkazu a začatie neskráteného priestupkového konania spravidla nariadením ústneho pojednávania. Priestupkové konanie potom končí vydaním rozhodnutia o priestupku, voči ktorému sa môže účastník priestupkového konania odvolať.

V konaní, v ktorom sa pokračuje po zrušení rozkazu, platí podobne ako v odvolacom konaní **zákaz reformatio in peius**, t. j. správny orgán je viazaný obsahom rozkazu a nemôže obvinenému z priestupku uložiť iný druh sankcie ako pokuta s výnimkou pokarhania alebo vyššiu výmeru sankcie, než bola uvedená v rozkaze. Podobne ako v odvolacom konaní, **zákaz reformatio in peius** sa nebude vzťahovať na prípady, ak sa pri prejednávaní priestupku zistia nové podstatné skutkové okolnosti.

Rozkaz, proti ktorému nebol včas podaný odpor, má účinky právoplatného rozhodnutia a po márnom uplynutí lehoty na splnenie povinnosti v ňom uvedenej má povahu **exekučného titulu**.

4.7 Výkon rozhodnutia o priestupku

Výkon rozhodnutia o priestupku je procesné štádium, ktoré nastáva, ak páchatel priestupku nesplní dobrovoľne, v lehote ustanovenej v rozhodnutí o priestupku, povinnosť určenú v právoplatnom a vykonateľnom rozhodnutí o priestupku.

Medzi právne podmienky výkonu rozhodnutia, ktoré musia byť kumulatívne splnené, vo všeobecnosti patria:

- a) existencia právneho podkladu pre výkon rozhodnutia, tzv. **exekučného titulu** – **exekučným titulom** v priestupkovom konaní môže byť: **vykonateľné rozhodnutie** o priestupku (okrem povinnosti splnenia sankcie v rozhodnutí môže byť uložená aj povinnosť nahradiť škodu a uhradiť trovy konania), **splatný blok na pokutu** nezaplatenú na mieste v blokovom konaní, **rozkaz** vydaný v rozkaznom konaní, voči ktorému nebol včas podaný odpor;
- b) **márne uplynutie lehoty** na dobrovoľné splnenie povinnosti – správny orgán určí v rozhodnutí o priestupku nielen povinnosť, ktorú musí páchatel priestupku splniť, ale aj lehotu, do ktorej má túto povinnosť dobrovoľne

splniť. Ak v rozhodnutí nebola určená lehota na plnenie, určí ju orgán, ktorý uskutočňuje výkon rozhodnutia;

- c) **neuplynutie prekluzívnej trojročnej lehoty** na nariadenie výkonu rozhodnutia – správny poriadok určuje trojročnú lehodu na výkon rozhodnutia, v rámci ktorej má byť nariadený nútený výkon rozhodnutia. V tejto lehote postačí, keď sa výkon rozhodnutia nariadi, nemusí sa aj ukončiť. Trojročná lehota začína plynúť nasledujúci deň po skončení lehoty na dobrovoľné plnenie povinnosti. Lehota má prekluzívny charakter, t. j. po jej uplynutí už nie je možné nariadiť nútený výkon rozhodnutia;
- d) **podnet účastníka priestupkového konania alebo správneho orgánu na začatie núteného výkonu rozhodnutia** - výkon rozhodnutia sa uskutočňuje na návrh účastníka konania alebo na podnet správneho orgánu, ktorý v prvom stupni vydal rozhodnutie. Vymáhajúci správny orgán by mal začať výkon rozhodnutia z vlastného podnetu vždy, keď ide o výkon rozhodnutia o priestupku prejednávaneho z úradnej povinnosti.

Výkon správnych rozhodnutí sú oprávnené uskutočňovať správne orgány alebo súdni exekútori podľa Exekučného poriadku. Vecnú príslušnosť správnych orgánov na konanie o priestupku možno určiť podľa § 52 zákona o priestupkoch.

Na výkon rozhodnutia v konaní o priestupkoch sa subsidiárne použije § 71 až 80 SP, keďže zákon o priestupkoch upravuje len určité špecifiká výkonu rozhodnutia vyplývajúce zo samotného charakteru priestupkového konania.³⁰¹

Jedným z týchto špecifik výkonu rozhodnutia v priestupkovom konaní je možnosť výkonu rozhodnutia **alternatívnym vykonaním verejnoprospešných prác**. Zákonné podmienky, za splnenia ktorých možno pokutu uloženú v priestupkovom konaní nahradiť výkonom verejnoprospešných prác, sú: a) existencia právoplatného rozhodnutia o vine páchatela, b) rozhodnutím má byť uložená pokuta vo výške prevyšujúcej 60 eur, c) pokuta nebola uložená v blokovom konaní, d) návrh páchatela priestupku na vykonanie verejnoprospešných prác.

Za každé 3 eurá uloženej pokuty je páchatel priestupku povinný vykonať jednu hodinu verejnoprospešných prác. Verejnoprospešné práce je páchatel priestupku povinný vykonať v lehote určenej správnym orgánom, ktorá nemôže

³⁰¹ SREBALOVÁ, M. In SREBALOVÁ, M. a kol. *Zákon o priestupkoch. Komentár*. Bratislava : C. H. Beck, 2015, s. 434 – 437.

byť dlhšia ako jeden rok. Ak páchatel' priestupku nevykoná verejnoprospešné práce v určenej lehote, správny orgán zabezpečí výkon rozhodnutia uloženej pokuty alebo jej časti iným spôsobom. Na nahradenie výkonu pokuty verejnoprospešnými prácami nie je právny nárok, keďže z dikcie zákona vyplýva, že ide o možnosť správneho orgánu, a teda zákonodarca ponecháva na správnej úvahe správneho orgánu, či za splnenia zákonných podmienok nahradenie výkonu pokuty verejnoprospešnými prácami povolí.³⁰²

Ďalším zo špecifik výkonu rozhodnutia v priestupkovom konaní je, že **niektoré druhy priestupkov** o uložení pokuty možno vykonať **aj inými spôsobmi**, ako je vo všeobecnosti ustanovené v **správnom poriadku**. Podľa správneho poriadku možno výkon rozhodnutia, ktoré ukladá peňažné plnenie, uskutočniť zrážkami zo mzdy, prikázaním pohľadávky alebo predajom hnutelných vecí alebo nehnuteľnosti. Zákon o priestupkoch dopĺňa pri niektorých druhoch priestupkov, že ich výkon možno uskutočniť aj zrážkami z dávky sociálneho poistenia, pomoci v hmotnej núdzi alebo z rodičovského príspevku, ak ho nemožno vykonať zrážkami zo mzdy. Ide o priestupky na úseku zdravotníctva, priestupok na úseku ochrany pred alkoholizmom a inými toxikomániami, ktorým niekto úmyselne umožňuje požívať alkoholický nápoj alebo užívať iné návykové látky osobe mladšej ako osemnásť rokov, ak tým ohrozuje jej telesný alebo mravný vývoj, ďalej priestupky proti verejnému poriadku, priestupky proti občianskemu spolunažívaniu, priestupky proti majetku a priestupok ohrozenia výchovy a vzdelávania dieťaťa alebo zanedbania starostlivosti o povinnú školskú dochádzku dieťaťa podľa osobitného predpisu.

4.8 Zhrnutie

Priestupkové konanie možno charakterizovať ako osobitný druh správneho konania, v ktorom príslušný správny orgán koná a rozhoduje o vine a sankcii za spáchaný priestupok. Zákon o priestupkoch je k správne mu poriadku vo vzťahu subsidiarity. Vylúčenie zákona o priestupkoch alebo správneho poriadku v konaní o priestupkoch musí byť v osobitnom právnom predpise vyslovene uvedené.

³⁰² Podrobnejšie k spôsobom výkonu rozhodnutia v priestupkovom konaní bližšie pozri HORVAT, M. In SREBALOVÁ, M. a kol. *Zákon o priestupkoch. Komentár*. Bratislava : C. H. Beck, 2015, s. 438 a nasl.

Priestupkové konanie možno z časového hľadiska rozdeliť nasledovne:

- predprocesná fáza: objasňovanie priestupkov (táto fáza sa neuskutočňuje len v prípade návrhových priestupkov),
- prvostupňové konanie (obligatórne),
- konanie o opravnom prostriedku (fakultatívne),
- vykonávacie konanie (fakultatívne).

Inštitút objasňovania priestupkov označujeme ako predprocesné štádium, v ktorom sa zaobstarávajú podklady potrebné na začatie konania o priestupku a na vydanie rozhodnutia o priestupku. Príslušnosť na objasňovanie priestupkov je upravená odlišne od príslušnosti na prejednávanie priestupku v priestupkovom konaní. Pri procese objasňovania priestupkov hovoríme len o tých priestupkoch, ktoré sa prejednávajú *ex offio* na základe zásady oficiality. Objasňovanie priestupkov sa koná na základe vlastného zistenia správnych orgánov alebo orgánov oprávnených objasňovať priestupky alebo na základe oznámenia fyzickej osoby alebo právnickej osoby. Správny orgán alebo orgán oprávnený objasňovať priestupky je povinný skončiť objasňovanie priestupku spravidla do jedného mesiaca odo dňa, keď sa o priestupku dozvedel. Na naplnenie účelu objasňovania priestupkov poskytuje zákonodarca orgánom oprávneným objasňovať priestupky k dispozícii rôzne oprávnenia. Fáza objasňovania priestupkov sa môže skončiť jedným zo zákonnom predpísaných spôsobov; orgán oprávnený objasňovať priestupky: a) odloží vec záznamom, ak nie je podozrenie z priestupku alebo ak nemožno priestupok prejednať, b) uloží vec záznamom, ak sa nepodarí v lehote jedného mesiaca odo dňa, keď sa správny orgán alebo orgán oprávnený objasňovať priestupky o priestupku dozvedel, zistiť skutočnosť svedčiace o tom, že priestupok spáchala konkrétna osoba, c) odovzdá vec príslušnému orgánu, ak ide o konanie majúce znak priestupku, ktoré sa prejednáva podľa osobitných predpisov, alebo ak ide o iný správny delikt než priestupok, alebo ak ide o trestný čin, d) predloží správu o výsledku objasňovania priestupku po zistení páchatela priestupku príslušnému správne mu orgánu, ak tu nie sú dôvody na postup podľa písm. a) a c) , e) oznámi zákonnému zástupcovi (napr. rodič), fyzickej osobe, ktorá sa osobne stará o maloletého na základe rozhodnutia podľa osobitných predpisov, alebo zariadeniu, v ktorom je maloletý umiestnený na základe rozhodnutia súdu podľa osobitných predpisov, a orgánu sociálno-právnej ochrany detí a sociálnej kurately spáchanie priestupku maloletým.

Odloženie veci predstavuje procesný inštitút priestupkového práva, pri ktorom nedochádza k začatiu konania o priestupku, ak je naplnený niektorý zo zákonných dôvodov odloženia veci, ktorý predstavuje prekážku konania. Zákon o priestupkoch vymedzuje dve kategórie zákonných dôvodov na odloženie veci. Prvá kategória sa týka dôvodov týkajúcich sa osoby podozrivej z priestupku a druhá kategória predstavuje ďalšie dôvody, ktoré znemožňujú začatie a realizáciu konania o priestupku.

Zákon o priestupkoch rozlišuje rovnako ako správny poriadok dva spôsoby začatia konania: konanie na podnet správneho orgánu na základe zásady oficiality a konanie na návrh účastníka konania na základe dispozičnej zásady. Návrhové priestupky je možné prejednať len na návrh navrhovateľa ako účastníka priestupkového konania. Priestupkové konanie začína vo väčšine prípadov na základe podnetu správneho orgánu, t. j. *ex offico*. Podklad na začatie konania o priestupku obsahuje skutočnosti nasvedčujúce, že došlo k protiprávnemu konaniu, ktoré možno kvalifikovať ako priestupok. Po obdržaní podkladu na rozhodnutie správny orgán posúdi, či boli naplnené zákonné požiadavky na začatie konania, a podľa svojho posúdenia vec buď odloží, alebo postúpi inému orgánu.

Príslušnosť správneho orgánu v priestupkovom konaní poznáme ako príslušnosť vecnú, miestnu a funkčnú. Vecne príslušnými správnymi orgánmi na prejednanie priestupkov v prvom stupni sú v zásade okresné úrady, ak zákon neustanovuje inak. Zákon o priestupkoch ďalej ustanovuje vecnú príslušnosť orgánov Policajného zboru na konanie o priestupkoch. Na prejednanie priestupku je miestne príslušný správny orgán, v ktorého územnom obvode bol priestupok spáchaný. Zákon o priestupkoch upravuje aj možnosť zmeny miestnej príslušnosti prostredníctvom inštitútu postúpenia veci. Funkčná príslušnosť v priestupkovom konaní nie je priamo upravená v zákone o priestupkoch, a preto sa ňu subsidiárne použijú ustanovenia správneho poriadku.

Rozlišujeme dva základné subjekty konania o priestupkoch, a to správny orgán a účastníka (účastníkov) správneho konania, v priestupkovom konaní pôjde o obvineného. Jednotliví účastníci konania majú v konaní o priestupkoch rozdielne procesné postavenie. Účastníci priestupkového konania sú: a) obvinený z priestupku, b) poškodený, ak ide o prejednávanie náhrady majetkovej škody spôsobenej priestupkom, c) vlastník veci, ktorá môže byť zhabaná alebo bola zhabaná, a to v časti konania týkajúcej sa zhabania veci, d) navrhovateľ,

na návrh ktorého bolo začaté konanie o priestupku podľa § 68 ods. 1 zákona o priestupkoch.

Priestupkové konanie prvého stupňa môže skončiť nasledujúcimi spôsobmi:

- a) zastavením priestupkového konania - zastavenie konania možno charakterizovať ako inštitút procesného práva, ktorý sa aplikuje vtedy, keď sa v správnom konaní vyskytne prekážka trvalého charakteru; dôvody zastavenia priestupkového konania sú vymedzené taxatívne;
- b) rozhodnutím vo veci, t. j. rozhodnutím o priestupku, ak bol obvinený uznávaný vinným. Správny poriadok rozlišuje formálne a obsahové náležitosti rozhodnutia. Zákon o priestupkoch upravuje osobitne len jednu z obsahových náležitostí rozhodnutia o priestupku, a to výrok rozhodnutia;
- c) vybavením veci zmierom – v priestupkovom konaní predstavuje procesnú dohodu účastníkov priestupkového konania pri priestupku urážky na cti.

Rozhodnutie o priestupku možno v zásade preskúmať riadnymi a mimo-riadnymi opravnými prostriedkami. Riadne opravné prostriedky sú odvolanie, rozklad a v rozkaznom konaní odpor, a možno ich podať voči neprávoplatným rozhodnutiam. Mimoriadne opravné prostriedky, ktoré možno podať voči právoplatným rozhodnutiam, sú obnova konania a preskúmanie rozhodnutia mimo odvolacieho konania. Špecifickými prostriedkami preskúmania rozhodnutia o priestupku sú protest prokurátora a správna žaloba vo veciach správneho trestania.

Zákon o priestupkoch bližšie špecifikuje len odvolanie, neobsahuje však kompletnú úpravu inštitútu odvolania, preto sa použije subsidiárna úprava v správnom poriadku. V plnom rozsahu sa proti rozhodnutiu o priestupku môže odvolať len obvinený. Poškodený sa môže odvolať len vo veci náhrady škody. Vlastník zhabanej veci sa môže odvolať len proti časti rozhodnutia, v ktorej sa vyslovuje zhabanie veci. Pri priestupkoch, ktoré možno prejednať len na návrh, sa môže navrhovateľ odvolať len proti tej časti rozhodnutia, ktorá sa týka vyslovenia viny obvineného z priestupku alebo povinnosti navrhovateľa uhradiť trovy konania; môže sa tiež odvolať proti rozhodnutiu o zastavení konania. Včas podané odvolanie proti rozhodnutiu o priestupku má odkladný (suspenzívny) účinok, ktorý nemožno vylúčiť.

Zákon o priestupkoch výslovne zakotvuje pre odvolacie konanie zákaz *reformatio in peius*.

Blokové konanie je skrátenu, zrýchlenou a zjednodušenou formou konania o priestupkoch, ktorá sa môže realizovať v prípadoch, keď je dostatočne zistený skutkový stav bezprostredne po spáchaní priestupku a nie je potrebné vykonať ďalšie dokazovanie. Ak sú splnené zákonné podmienky blokového konania (priestupok musí byť spoľahlivo zistený, obvinený z priestupku je ochotný pokutu zaplatiť, na vybavenie veci nepostačuje dohovárание, nejde o návrhový priestupok), správny orgán môže vec vybaviť v blokovom konaní a uložiť páchatelovi priestupku blokovú pokutu. Ak by páchatel priestupku nebol ochotný pokutu zaplatiť, nebola by naplnená jedna zo zákonných podmienok blokového konania, a správny orgán je v daných prípadoch povinný nariadiť ústne pojednávanie končiace sa vydaním rozhodnutia o priestupku. Proti rozhodnutiu vydanému v blokovom konaní sa nemožno odvolať.

Rozkazné konanie je ďalšou skrátenu, zrýchlenou a zjednodušenou formou konania o priestupkoch. Ak sú kumulatívne splnené zákonné podmienky na prejednanie skutku v rozkaznom konaní (je nepochybné, že obvinený z priestupku sa priestupku dopustil, vec nebola vybavená v blokovom konaní, obvinený z priestupku je plne spôsobilý na právne úkony, nejde o priestupok mladistvého, nejde o návrhový priestupok), výsledkom rozkazného konania je vydanie individuálneho správneho aktu nazývaného rozkaz. Obvinený z priestupku môže podať voči rozkazu opravný prostriedok, ktorý sa označuje ako odpor. Včasné podanie odporu má za následok zrušenie rozkazu a začatie neskráteneho priestupkového konania spravidla nariadením ústneho pojednávania. Priestupkové konanie potom končí vydaním rozhodnutia o priestupku, voči ktorému sa môže účastník priestupkového konania odvolať.

Kontrolné otázky:

Charakterizujte priestupkové konanie a jeho vzťah k správne mu poriadku a osobitným právnym predpisom.

Určite jednotlivé fázy priestupkového konania z časového hľadiska.

Charakterizujte inštitút objasňovania priestupkov a inštitút odloženia veci.

Stručne určite možné spôsoby začatia priestupkového konania, príslušnosť v priestupkovom konaní a subjekty priestupkového konania.

Charakterizujte jednotlivé možné spôsoby ukončenia priestupkového konania.

Určite riadne a mimoriadne opravné prostriedky priestupkového konania a ich špecifiká v priestupkovom konaní.

Charakterizujte skrátené formy priestupkového konania.